

Daniels bok – nummer trettiofyra

Avtäckandet av Daniel: en profetisk resa genom jordens historia och Guds domar

Jeff Pippenger
2023-12-29

De första sex kapitlen i Daniels bok representerar historien om jorddjuret i Uppenbarelseboken tretton. Förenta staterna (jorddjuret) började som det sjätte riket i Bibelns profetia år 1798, då påvedömet (havsdjuret i Uppenbarelseboken tretton) fick ett profetiskt dödligt sår och avslutade sitt herravälde som det femte riket i Bibelns profetia.

Historien om vilddjuret från jorden är historien om varningen för att Guds domar närmar sig. I början av historien om vilddjuret från jorden började Guds undersökande dom, och vid slutet av vilddjuret från jorden börjar Guds verkställande dom. Varningen för att Guds undersökande dom närmade sig, i början, framställdes genom den förste ängels budskap i Uppenbarelseboken kapitel fjorton, vilket kom vid ”ändens tid” år 1798. Varningen för att Guds verkställande dom närmar sig, vid slutet, framställs som de tre änglarnas budskap i Uppenbarelseboken kapitel fjorton, vilka kom vid ”ändens tid” år 1989.

Vid varje ”ändens tid” förseglas en del av Daniels bok upp. I jorddjurets begynnelsehistoria, år 1798, förseglades Daniels sjunde, åttonde och nionde kapitel upp. Dessa kapitel framställs som synen vid floden Ulai. I jorddjurets avslutande historia, år 1989, förseglades Daniels tionde, elfte och tolfte kapitel upp. Dessa kapitel framställs som synen vid floden Hiddekel. Varje gång Daniels bok förseglas upp, förs en trestegs prövningsprocess över den generation som då lever.

Och han sade: Gå din väg, Daniel; ty orden skall förbli tillslutna och förseglade intill ändens tid. Många skall renas och göras vita och luttras; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå. Daniel 12:9, 10.

Den trefaldiga prövningsprocessen bygger på strukturen i det hebreiska ord som översätts med ”sanning”, vilket bildades genom att sammanföra den första, den trettonde och den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet. Det hebreiska ordet representerar och besitter Guds skapande kraft. All profetisk sanning är uppbyggd på detta ord, liksom den trefaldiga prövningsprocessen i Daniels tolfte kapitel. Ordet representerar inte endast Guds skapande kraft, utan också Jesus Kristus, som är Sanningen och som även är den Förste och den Siste, såsom detta framställs genom den första och den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet.

Jorddjurets tidiga historia, när varningen om den undersökande domens annalkande nådde ändens tid år 1798, framställs genom den första ängeln i Uppenbarelseboken fjorton. Den första ängels budskap i Uppenbarelseboken kapitel fjorton omfattar vart och ett av de tre stegen, vilka utgör sanningen och representerar den trestegsprövning som mötte generationen när den första ängeln trädde fram år 1798.

Och jag såg en annan ängel flyga mitt på himlen, och han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för varje folk och stam och språk och nation. Han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit. Och tillbe honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna. Uppenbarelsboken 14:6, 7.

Avslutningshistorien för jordens vilddjur, då varningen om den verkställande domens annalkande nådde ändens tid år 1989, framställs genom de tre änglarna i Uppenbarelsboken kapitel fjorton. De tre änglarna i Uppenbarelsboken fjorton representerar de tre stegen, vilka är sanningen, och de tre änglarna representerar den trefaldiga prövningsprocess som konfronterade den generation som levde när den tredje ängeln anlände år 1989.

Och jag såg en annan ängel flyga mitt på himlen, som hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag, och han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit, och tillbe honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna. Och efter honom följde en annan ängel, som sade: Fallet, fallet är Babylon, den stora staden, därför att hon har gett alla folk att dricka av sin otukts vredes vin. Och en tredje ängel följde dem och sade med hög röst: Om någon tillber vildjuret och dess bild och tar emot dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall också han få dricka av Guds vredes vin, som är utskänkt oblandat i hans harms bägare, och han skall plågas i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. Och röken av deras plåga stiger upp i evigheters evigheter, och de har ingen ro vare sig dag eller natt, de som tillber vildjuret och dess bild, och var och en som tar emot märket av dess namn. Här är de heligas tålamod; här är de som håller Guds bud och Jesu tro. Uppenbarelsboken 14:6–12.

Daniels bok är uppbyggd på de tre änglarnas budskap. Denna struktur utgörs både av de tre stegen i det hebreiska ordet för ”sanning” och av den motsvarande trefaldiga prövningsprocessen, men prövningsprocessen utspelar sig på den historiska linjen för jorddjuret i Uppenbarelsboken kapitel tretton (Förenta staterna), och även på den historiska linjen för jorddjurets två horn (republikanism och protestantism). Förenta staternas historia, som börjar år 1798 och fortsätter fram till den snart kommande söndagslagen, är samma historiska period under vilken Sjundedagsadventistsamfundet existerar. Daniels bok innefattar därför också den struktur som framställer adventismens historia, med början år 1798 och fortsatt fram till den snart kommande söndagslagen. Därigenom identifierar Daniels bok samma profetiska historier som framställs i Uppenbarelsboken, och därmed tillhandahåller den det första vittnet som fullkomnar det andra vittnets budskap. De båda böckernas fullkomning åstadkoms genom samma profetiska fenomen som förelåg i förhållandet mellan Gamla testamentet och Nya testamentet.

”Historien om Jesu liv, död och uppståndelse, såsom Guds Sons, kan inte fullt ut bevisas utan det vittnesbörd som finns i Gamla testamentet. Kristus uppenbaras i Gamla testamentet lika tydligt som i Nya. Det ena vittnar om en Frälsare som skulle komma, medan det andra vittnar om en Frälsare som har kommit på det sätt som profeterna förutsade. För att kunna uppskatta återlösningssplanen måste Gamla testamentets Skrifter grundligt förstås. Det är det förhålligade ljuset från det profetiska förflutna som låter Kristi liv och Nya testamentets läror framträda

med klarhet och skönhet. Jesu underverk är ett bevis på hans gudomlighet; men de starkaste bevisen för att han är världens Återlösare finns i Gamla testamentets profetior jämförda med Nya testamentets historia. Jesus sade till judarna: 'Rannsaka Skrifterna; ty ni menar att ni i dem har evigt liv, och det är de som vittnar om mig.' Vid den tiden fanns ingen annan skrift än Gamla testamentets; därför är Frälsarens uppmaning tydlig." Spirit of Prophecy, band 3, 211.

"Historien om Jesu liv, död och uppståndelse" sammanfattar Kristi verk för mänskligheten och vittnar om de tre stegen, och dessa tre steg är "sanningen". Det hebreiska ordet "sanning" representerar Jesus, som är den förste och den siste, begynnelsen och änden och Alfa och Omega, och själva ordet består av den första och den sista bokstaven, vilka representerar samma sak; ty såsom Alfa och Omega åskådliggör Jesus slutet på en sak tillsammans med början på en sak. Kristi liv, död och uppståndelse är sanning, ty bland annat representeras de av tre steg, och det första och det sista steget är båda "liv", ty "liv" och "uppståndelse" är båda "liv". Den mellersta bokstaven i det hebreiska ordet är alfabetets trettonde bokstav, och tretton är en symbol för uppror, och Kristi död åstadkoms genom Satans och Adams söners uppror, de som förenade sig med hans uppror.

Förståelsen av Jesu Kristi uppenbarelse i Uppenbarelseboken förseglas upp just före människans nådatids slut, och ett primärt inslag i den sanning som då förseglas upp är att Kristus är "sanningen", Alfa och Omega, som sätter sin underskrift som Alfa och Omega på de sanningar som Han har förordnat att finnas i sitt Ord. När syster White skrev: "Historien om Jesu liv, död och uppståndelse såsom Guds Sons kan inte fullt ut bevisas utan de vittnesbörd som finns i Gamla testamentet. Kristus uppenbaras i Gamla testamentet lika tydligt som i det Nya", bekräftar hon, för dem som vill se, att de tre änglarnas budskap i Uppenbarelsebokens fjortonde kapitel (som också är uppbyggda efter samma tre steg, som "liv, död och uppståndelse") "inte fullt ut kan bevisas utan de vittnesbörd som finns" i Daniels bok.

Hon identifierar också att Daniels bok vittnar om ett Babylon "som skall komma", medan Uppenbarelseboken vittnar om ett Babylon som "har kommit" på det sätt som Daniels bok förutsade. Vidare anger tillämpningen att Daniels bok "måste grundligt förstås" "för att kunna uppskatta" Uppenbarelseboken, ty det är "det förhärlicade ljuset" från Daniels bok "som framhäver Kristi liv och lärdomarna" i Uppenbarelseboken "med klarhet och skönhet."

Hennes ord kan också förstås så, att "Jesu underverk", sådana de framställs i Uppenbarelseboken, utgör "ett bevis på hans gudomlighet; men de starkaste bevisen på att han är världens Återlösare återfinns", när profetiorna i Daniels bok "jämförs med historien" i Uppenbarelseboken. Vidare kan det erkännas, att när "Jesus sade till judarna: 'Rannsaka skrifterna; ty ni menar att ni i dem har evigt liv, och det är de som vittnar om mig,'" så är det, för dagens andliga judar, Daniels bok som vittnar om Jesu Kristi uppenbarelse, och att denna uppenbarelse, som förseglas upp just före nådatidens slut, är den plats där evigt liv finns.

Daniels bok framlägger de profetiska sanningar som fullkomnas i Uppenbarelseboken. Den är uppbyggd på de tre steg som representeras av det hebreiska ordet för "sanning", och därför utgör själva boken ett prov för den generation då dessa fakta avförseglas och uppenbaras. Jesus själv, såsom Alfa och Omega, betonas direkt i själva de första orden och det första kapitlet i

Uppenbarelseboken. Dessa artiklar har också visat att Daniel kapitel ett besitter samma profetiska struktur och kännetecken som den första ängelns budskap i Uppenbarelsebokens fjortonde kapitel.

Den första ängelns budskap och Daniels första kapitel identifierar båda den trestegs prövningsprocess som är Alfa och Omegas kännetecken. Kapitlet börjar med att det bokstavliga Babylon erövrar det bokstavliga Juda, och boken leder fram till den sista striden mellan Babylon och Juda, sådan den framställs i de sista sex verserna av Daniels elfte kapitel. I dessa verser besegras det andliga Babylon av det andliga Juda, just när Mikael träder upp och människans nådatid avslutas. Dessa verser framställer slutet på den profetiska historien om kriget mellan Babylon och Juda. I dessa verser illustreras läkandet av det dödliga såret.

De verser som beskriver läkandet av det dödliga såret börjar med Daniel elva, vers fyrtio, som inleds med orden: "Och vid ändens tid." "Ändens tid" i versen representerar år 1798, då påvedömet tillfogades sitt dödliga sår. Verserna berättar sedan historien om hur det dödliga såret läks, när påvedömet erövrar, först sin fiende, konungen i söder (Sovjetunionen), för det andra sin bundsförvant, det härliga landet (Förenta staterna), och för det tredje sitt offer, Egypten (Förenta nationerna). I vers fyrtiofem kommer påvedömet (konungen i norr) till sitt slut, utan att någon hjälper det. Berättelsen om läkandet av påvedömet dödliga sår i dessa verser börjar med påvedömet fall år 1798, och den slutar med påvedömet slutliga uppstigande och fall. Verserna mellan avsnittets inledning och dess avslutning identifierar upproret i mitten.

Det hebreiska ordet för "sanning" bildades genom att den första bokstaven, den trettonde bokstaven och den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet förenades. Tretton är ett tal som symboliserar uppror, och historien mellan den första och den sista. I det avslutande profetiska avsnittet i Daniels bok framställs samma krigsföring som återges i bokens allra första verser. Dessa verser introducerar kapitel ett, där vi finner den trestegsprövningsprocess som är sanningen. Sedan finner vi i det avslutande avsnittet samma tre steg, eftersom det börjar med påvedömet första fall och slutar med påvedömet sista fall, och i mitten är de sista dagarnas uppror infogat.

Inom dessa sista sex verser i Daniels elfte kapitel finns ett andra vittnesbörd om sanningen, ty den första geografiska makt som påvedömet behövde omstörta (kungen i söder) är en symbol för drakmakten, liksom den sista av de tre geografiska makterna (Egypten). Den tredelade erövring som är nödvändig för att det dödliga såret ska helas, börjar med kungen i söder, som är en symbol för ateismens drakmakt, och den sista av de tre makterna, framställd genom Egypten, är den främsta bibliska symbolen för den ateism som är förknippad med draken. I själva verket är ordet som i vers fyrtio i avsnittet översatts med "söder" "negeb", vilket ibland översätts som Egypten. De tre hindren bär sanningens kännemärke, ty det första hindret är det sista hindret. Makten i mitten är det härliga landet (Förenta staterna). Förenta staterna är platsen där söndagslagens uppror bringar till stånd, och symbolen för Förenta staterna när det började var tretton kolonier.

Alfa och Omegas signatur genomsyrar Daniels bok och utgör det vittnesbörd som, när det sammanförs med Uppenbarelseboken, fastställer Jesu Kristi gudomlighet. Med avseende på Daniel kapitel tolv och den trestegs prövningsprocess som äger rum i den generation då boken öppnas, är det att förkasta uppenbarelsen av Daniels boks struktur att vara bland dem som identifieras som de

ogudaktiga. Med avseende på Uppenbarelseboken kapitel fjorton är det att förkasta uppenbarelsen av Daniels boks struktur att vara bland dem som identifieras som dem som tillber vildddjuret och dess bild.

Uppenbarelseboken anger att strax innan nådatiden avslutas avförseglas Jesu Kristi uppenbarelse, och Jesu Kristi uppenbarelse inbegriper avförseglingen av strukturen i Daniels bok.

”Ärad av människor med statens ansvar och med hemligheterna om riken som utövade världsomspännande välde, blev Daniel ärad av Gud som Hans sändebud och fick många uppenbarelsen om de kommande tidsåldrarnas hemligheter. Hans underbara profetior, sådana de är nedtecknade av honom i kapitel 7 till 12 i den bok som bär hans namn, blev inte fullt ut förstådda ens av profeten själv; men innan hans livsverk avslutades, fick han den välsignade försäkran att han ”vid dagarnas ände” — under avslutningsskedet av denna världshistoria — åter skulle få stå på sin lott och plats. Det gavs honom inte att förstå allt det som Gud hade uppenbarat om den gudomliga avsikten. ”Försegla dessa ord och tillslut boken”, blev han tillsagd angående sina profetiska skrifter; dessa skulle vara förseglade ”intill ändens tid”. ”Gå din väg, Daniel”, befälde ängeln ännu en gång Jehovas trogne budbärare; ”ty orden är fördolda och förseglade intill ändens tid.... Men gå du din väg intill änden; ty du skall få vila och stå upp till din lott vid dagarnas ände.” Daniel 12:4, 9, 13.

”När vi närmar oss slutet av denna världens historia, kräver de profetior som finns nedtecknade av Daniel vår särskilda uppmärksamhet, eftersom de avser just den tid i vilken vi lever. Till dem bör fogas lärdomarna i den sista boken i Nya testamentets skrifter. Satan har förlätt många att tro att de profetiska delarna av Daniels och Johannes uppenbararens skrifter inte kan förstås. Men löftet är tydligt att särskild välsignelse skall följa studiet av dessa profetior. ’De förståndiga skall förstå’ (vers 10), sades om Daniels syner, vilka skulle öppnas i den sista tiden; och om den uppenbarelse som Kristus gav åt sin tjänare Johannes till vägledning för Guds folk genom alla århundraden lyder löftet: ’Salig är den som läser och de som hör orden i denna profetia och bevarar det som står skrivet i den.’ Uppenbarelseboken 1:3.” Prophets and Kings, 547.

I framtidsform riktad till sin tidsålder förklarade syster White: ”när vi närmar oss slutet av denna världens historia”, kommer ”de visa [att] förstå”, att ”de profetior som upptecknats av Daniel kräver vår särskilda uppmärksamhet, eftersom de avser just den tid i vilken vi lever.” De ”många uppenbarelsen om kommande tiders hemligheter. Hans underbara profetior, sådana de upptecknats av honom i kapitel sju till tolv i den bok som bär hans namn”, ”skall avförseglas i de sista dagarna.”

När Daniels bok öppnas, frambringar den en reningsprocess i tre steg, som prövar det släkte som lever när Lejonet av Juda stam ger Daniels bok åt sitt folk. I Uppenbarelseboken 10 upplyser syster White oss om att ängeln som steg ned var ”ingen mindre person än Jesus Kristus”. I Uppenbarelseboken 10 hade ängeln en liten bok öppen i sin hand, som Johannes befalldes att ta och äta. Den boken öppnades av Lejonet av Juda stam, som är ingen mindre person än Jesus Kristus, så den bok som Johannes befalldes att äta var Daniels lilla bok.

”Det var Lejonet av Juda stam som bröt bokens sigill och gav Johannes uppenbarelsen om vad som skulle ske i dessa sista dagar.

”Daniel stod på sin plats för att bära sitt vittnesbörd, vilket var förseglat intill ändens tid, då den första ängels budskap skulle förkunnas för vår värld. Dessa ting är av oändlig vikt i dessa sista dagar; men medan ’många skall bli renade och gjorda vita och luttrade’, skall ’de ogudaktiga handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå’. Hur sant är inte detta! Synd är överträdelse av Guds lag; och de som inte vill ta emot ljuset angående Guds lag kommer inte att förstå förkunnelsen av den första, andra och tredje ängels budskap. Daniels bok blir öppnad i uppenbarelsen till Johannes och för oss fram till de sista scenerna i denna jordens historia.”

”Vill våra bröder hålla i minnet att vi lever mitt ibland de sista dagarnas faror? Läs Uppenbarelsesboken i samband med Daniel. Undervisa om dessa ting.” Testimonies to Ministers, 115.

Att förkasta uppenbarelsen om Daniels boks struktur, som nu förseglas upp, är att räknas bland dem som identifieras som de ogudaktiga. De första sex kapitlen i Daniel fastställer den profetiska struktur som representerar adventismens profetiska historia, odjuret från jorden, de sjuttio symboliska åren i Jesaja kapitel tjugotre, protestantismens och republikanismens två horn, den profetiska historien om den första och den andra ängels budskap samt historien om de tre änglarnas budskap. De sista sex kapitlen i Daniel identifierar de profetiska budskap som förseglas upp i början och avslutningen av alla dessa tidigare nämnda historier.

Daniels första kapitel är historien om den förste ängels rörelse i början av jorddjurets historia. Kapitel ett till tre är historien om den tredje ängels rörelse vid avslutningen av jorddjurets historia. Kapitel fyra skall ställas i linje med kapitel ett såsom början, och kapitel fem och sex skall ställas i linje med kapitel ett till tre såsom avslutningen. Den kunskapsökning som framställs i kapitel sju, åtta och nio skall ställas i linje med kapitel ett såsom den inledande historien. Den kunskapsökning som framställs i kapitel tio, elva och tolv skall ställas i linje med kapitel ett till tre såsom den avslutande historien.

Rad på rad identifierar denna tillämpning jorddjurets inledande historia som kapitel ett, fyra, sju, åtta och nio. Tillämpningen identifierar också jorddjurets avslutande historia som kapitel ett till tre, kapitel fem, sex samt tio till tolv. Så framställs Daniels bok såsom både början och slutet för jorddjuret.

Jorddjurets början kan då identifieras som Daniels första kapitel, ty kapitel fyra skall läggas ovanpå kapitel ett (rad på rad). Kapitlen sju, åtta och nio skall också läggas ovanpå kapitel ett. Därför representeras början av jorddjurets historia av Daniels första kapitel.

Likaledes är det med jorddjurets slut. Slutet av jorddjurets historia framställs i kapitel ett till tre, och kapitlen fem, sex, tio, elva och tolv skall läggas ovanpå de tre första kapitlen (rad på rad); sålunda framställs slutet av jorddjurets historia i de tre första kapitlen i Daniel.

Det första kapitlet representerar begynnelsen, och därefter representerar kapitel ett till tre avslutningen; och strukturen av ett och därefter tre identifierar att den profetiska strukturen i Daniels bok är identisk med den profetiska strukturen hos de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton. Där, liksom i Daniel, representerar den första ängeln en särskild historia, men utgör också en tredjedel av de tre änglarnas historia. Samtidigt, då denna insikt identifierar och betonar kombinationen tre och ett, utgör den också strukturen i det hebreiska ordet för sanning, vilket inte endast representerar Kristus och Guds skapande kraft, utan även en prövnings- och reningsprocess i tre steg, som framställs både i Daniel kapitel ett och sedan åter i Daniel kapitel ett till tre.

Jesus, som är sanningen, är också den Förste och den Siste, och i det avseendet upprepas historien om den förste ängels rörelse in i minsta bokstav i historien om de tre änglarna; därför är det profetiskt godtagbart att lägga de tre första kapitlen i Daniel ovanpå Daniels första kapitel, ty början illustrerar alltid slutet. Daniels bok blir då den "lilla boken" som är i ängels hand, ty den "lilla boken", Daniel, kan fullt ut representeras i Daniels första kapitel.

Vi kommer att fortsätta vår studie av Daniels bok i nästa artikel.

Bland dem som eftersöktes av de tjänare som höll på att verkställa bestämmelserna i den kungliga förordningen fanns Daniel och hans vänner. När han fick veta att också de enligt förordningen måste dö, frågade Daniel, "med råd och vishet", Arjok, befälhavaren för kungens livvakt: "Varför är förordningen från kungen så sträng?" Arjok berättade då för honom om kungens vända över sin märkliga dröm och om hur han hade misslyckats med att få hjälp av dem som han dittills hade satt sin största tillit till. När Daniel hörde detta, gick han, med sitt liv i sina händer, in inför kungen och bad att tid måtte ges honom, så att han kunde bönfälla sin Gud att uppenbara för honom drömmen och dess uttydning.

"Till denna begäran gav härskaren sitt bifall. 'Därefter gick Daniel hem och lät Hananja, Mishael och Asarja, sina följeslagare, få veta saken.' Tillsammans sökte de vishet hos källan till ljus och kunskap. Deras tro var stark i medvetandet om att Gud hade ställt dem där de var, att de utförde hans verk och uppfyllde pliktens krav. I tider av förvirring och fara hade de alltid vänt sig till honom för ledning och beskydd, och han hade visat sig vara en hjälp som aldrig svek. Nu underkastade de sig åter jordens Domare med hjärtats ånger och bönföll att han måtte skänka dem räddning i denna deras stund av särskild nöd. Och de bad inte förgäves. Den Gud som de hade ärat, ärade nu dem. Herrens Ande vilade över dem, och för Daniel uppenbarades, 'i en nattlig syn', kungens dröm och dess betydelse."

"Daniels första handling var att tacka Gud för den uppenbarelse som givits honom. 'Välsignat vare Guds namn i evigheters evighet', utropade han; 'ty vishet och makt är hans; och han förändrar tider och stunder; han avsätter kungar och insätter kungar; han ger vishet åt de visa och kunskap åt dem som har förstånd; han uppenbarar de djupa och fördolda ting; han vet vad som är i mörkret, och ljuset bor hos honom. Jag tackar dig och prisar dig, du mina fäders Gud, som har gett mig vishet och makt och nu gjort känt för mig det som vi bad dig om; ty du har nu gjort kungens sak känd för oss.'" Prophets and Kings, 493, 494.